AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

si adarguendu hominē regem qui eos maīm proici crudeliū iusserat.
eis in tantis pquos tanta ciuitas ꝯdenda fuerat de aqua diuinitus libat
plantem feram ds uoluit subuenire. qd mirum ē. Amulio successit
in regnum latiale fr̄ ei⁹ numitor auus romuli. cui⁹ nominis ꝓmo anno
condita ē roma. ac phoc cum suo deinceps idē romulo nepote regnauī.
Hi e multis morer ēdita ē roma ciuitas uelut altera babylon. ut uelut ꝓtis
filia babylonis. pqm do placuit orbem debellare triū. ac muna socie
tatem rei publicē legumq; pducitum longe latēq; pcurare. Erant enī ia
ppli ualidi ac fortes armis gentes exercitatē quē ñ facile cederent. ac qs
opus ēet ingentib⁹ periculis ac uastatione utriusq; ñ parua atq; horrendo
labore superari. Nam qn̄ regnum assyriorē totā pene asiam subiugauit
licet bellando sit factum. non tamen multū aspis ac difficilib⁹ bellis fieri po
tuit. qua rudes ad huc adresistendu gentes erant. nec tam multē ul mag
nē. Siquidē post illud maximū atq; uniuersale diluuiū cum marca
noē. viii. soli homines euaserunt. anni non multo amplius qm mille
ñsierunt qn̄ nimis asiam totā excepta india subiugauit. Roma uero
tot gentes orientis ac occidentis qs impio romano subdita cernim⁹. non
ea celeritate ac facilitate pdomuit. quo paulatim crescendo robusta
ex ac bellicosas quaq; uersum dilatabatur inuenit.

Tempore q̄ quo roma ēdita ē. ppls israel habitabat in ibi terra
repromissionis annos. d cc. x. ac viii. ex quib⁹ xx. ac vii. tassyri pu
nent adiesum naue. deinde adtempus iudicū. ccc. xx. viii. io r
ex quo aut̄ reges ibi ēē ceperunt. annis erant. ccc. lx. ii. ac rex tunc erat
in iudea cui⁹ nom̄ erat achaz. ul sic alii computant. qui ei successit
ezechias. quē quidē ꝯstat opimū ac pissimum regē romuli regnasse
temporib⁹. Inea uero ppli hebrei parte quē appellabatur israel. regnare
ceperat oseē. Eodē tpre non nulli sybillam erytream uaticinatam ferūt.
Sybillis aut̄ varro prodit plures fuisse non una. Hēc sane erytrea sybilla
quedā de xpo manifesta ꝯscripsit. qd ē nos pus in latina lingua uersib⁹
male latinis ac non constantib⁹ legimus nesciō cui⁹ interpretis impritā sic post
cognouimus. Nam ur clarissimus flachanus qui ē proconsul fuit ho
mo facillimē facundē multēq; doctrinē. cum de xpo conloqueren̄. geū
nobis codicem protulit carmina dicens ēē sybillē erytrē. ubi ostendit
quoda loco incaptib⁹ uersuum ordinem litterarum ita se habentem
ut hec meo uerba legerentur. ihc xpc thev yos soter. qd ē latine
ihc xpc di filius saluator. Hi autem uersus quē primē litterē istum
sensum quem diximus reddunt. sicut eos quoda latinis ac stantibus
uersib⁹ est interpretatus. hoc continent.